

DESIRE®



Sophia Singh  
Sassonová  
Únos nevěsty

SOPHIA SINGH SASSONOVÁ

ÚNOS NEVĚSTY

PŘEKLAD

*JANA VRBACKÁ*

*Milá čtenářko,*

*máme tu únor, asi nejnepříjemnější měsíc roku. Zdá se, že zima nikdy neskončí, a tak věřím, že přijde vhod trocha té romantiky, která zahřeje duši i srdce a pomůže nám při vyhlížení jara. I do mých příběhů proniká moderní svět, a tak kupříkladu hrdinkou romance Srdce na kusy je influencerka. V příběhu Vůně ženy zase chudá dcera mexických přistěhovalců vyhrála v loterii šedesát milionů dolarů, takže získala nejen pohádkové bohatství, ale i vysněného muže. Do třetice se můžete v knížce Únos nevěsty seznámit s okouzlující dívkou z Indie, která se odváží jít za svým snem, i když ji od toho rodina odrazuje.*

*Věřím, že si četbu krásně užijete.*

*S láskou*

*Váš Harlequin*

**Sophia Singh Sassonová**  
**ÚNOS NEVĚSTY**



Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk  
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž  
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney  
Tokio • Toronto • Varšava

*Název originálu:*  
Running Away with the Bride

*První vydání:*  
Harlequin Books, 2021

*Překlad:*  
Jana Vrbacká

*Odpovědný redaktor:*  
Bohdana Hythová

© 2021 by Sophia Singh Sasson  
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,  
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla  
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se  
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž  
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na  
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je  
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno  
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.  
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.  
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

**ISBN: 978-83-276-7767-9 (EPUB)**

**ISBN: 978-83-276-7768-6 (MOBI)**

**ISBN: 978-83-276-7769-3 (PDF)**

## PRVNÍ KAPITOLA

„Přerušte obřad!“

Ethan Connors vtrhl na travnatou plochu za hotelem Mahal, kde byl postavený *mandap*. Pár seděl na pódiu na nízkých divanech pod konstrukcí připomínající altán. Před nimi hořel malý oheň. Kněz, oblečený ve volném oranžovém hávu, zpíval a cosi házel do praskajících a kouřících plamenů.

Ethan zalitoval, že si lépe nezapamatoval, jak indická svatba probíhá, když byl na jednu takovou pozván s Poojou. Vůbec netušil, zda dorazil včas, aby obřad zastavil.

Nevěsta, ženich a asi tucet lidí kolem nich na něho vrhlo překvapený pohled.

Kněz ztuhl a šum v davu za Ethanovými zády ustal. Cítil, jak se na něho upírají pohledy asi stovky hostů. Pokusil se zachytit Poojin pohled, jenže jí obličej téměř do poloviny kryl hustý závoj. Kolem ní vířil kouř z posvátného ohně. Zadíval se na starší indický pár, sedící po jejím boku.

*Byli to Poojini rodiče?*

Soudě podle zlostného pohledu, kterým ho probodávali, nejspíš ano.

Sevřel se mu žaludek. Chodili spolu šest měsíců, tři z nich spolu žili, a ona ho nikdy rodičům nepředstavila. Podle fotek, vystavených na její knihovně, je poznat nedokázal.

Mladý muž, sedící vedle nevěsty, vstal a zamířil

k Ethanovi. „Netuším, kdo jste, ale rušíte svatbu mé sestry. Uděláte nejlíp, když v tichosti odejdete, než zavolám ochranku.“

Ethan se pevně rozhodl, že podruhé už ji neztratí.

Sice mu to nejspíš došlo za pět minut dvanáct, ale rozhodl se zachránit sám sebe i Pooju. Chlapíka, sedícího po jejím boku, znala tři měsíce. Jak si ho mohla být ochotná vzít?

*Svého manžela chci nejdřív poznat a být si jistá, že se k sobě hodíme,* říkávala Ethanovi.

On a Pooja se k sobě hodili. Proč to jen nepochopil dřív? Když se o manželství zmínila poprvé a když se nechala slyšet, že její rodiče by vztah s Američanem neschválili, pokud by jí nenavlékl zasnubní prsten, myslel si, že na takové důležité rozhodnutí potřebuje víc času. Ale o čem chtěl ještě přemýšlet? Táhlo mu na čtyřicítku. Jeho bratr byl o deset let mladší, ženatý byl už devět let a měl dvě děti. Pooja byla jediná žena, které stál za to, aby s ním o manželství vůbec mluvila. Podruhé už si ji mezi prsty proklouznout nenechá.

Pooja teď vstala, ale Ethan na ni přes dav lidí, který se k němu hrnul, ještě pořád dobře neviděl. Nemluvil s ní od chvíle, kdy od něho před třemi měsíci odešla, ale poslala mu mail, ve kterém mu oznámila, že se dnes vdává. Proč by to dělala, kdyby si nepřála, aby s tím něco udělal? Určitě by mu to usnadnila, kdyby mu poslala víc podrobností než jen to, že její nastávající plánuje „velký *baarat* na Vegas Strip“. Od rána jezdil po bulváru sem tam a hledal ženicha na koni, obklopeného skupinou tančících lidí. Tradiční indický *baarat*, příjezd ženichovy družiny, by se dal těžko přehlédnout. Byl právě na druhém konci bulváru, když z rádia uslyšel, že doprava stojí kvůli indické svatbě. Jel jako šílenec, aby se tam dostal včas.

Vpadl doprostřed obřadu, připravený se postavit celému světu, ale teď se mu do mysli vkrádaly pochyby.

Opravdu Pooja chtěla, aby ji zachránil?

A jak se, zatraceně, dostane z hotelu, aniž by mu v tom stovky svatebčanů a hotelová ochranka nezabránila?

*Odhrň si ten závoj a podívej se na mě, Poojo.*

Chtěl jí povědět, že se nemusí podrobovat vůli rodičů a vzít si někoho, koho pro ni zvolili. Byl připravený na sebe ten závazek vzít sám.

Další muž, podobající se tomu, který prohlásil, že je Poojin bratr, se prodral davem a zamířil k němu. Kdo ví, kolik členů rodiny tu ještě bylo, a Ethan tu neměl nikoho. *Kdy se konečně přestaneš chovat tak impulzivně?* Hlavou mu zazněla matčina důvěrně známá výtka.

Zaměřil pozornost na Pooju. I přes závoj poznal, že se na něho dívá. „Je mi moc líto, že jsem byl takový hlupák a nedošlo mi, co pro mě znamená. Chci si tě vzít. Uteč se mnou.“ Bratr číslo jedna cosi zašeptal do telefonu. Bezpochyby volal ochranku. „Musíme hned odtud!“

„Poslechni, chlape, tohle není žádný hollywoodský film. Co to tady vyvádíš?“ Bratr číslo dva teď stál na délku paže a nezdál se tak zdrženlivý jako bratr číslo jedna. „Moje sestra netuší, co jsi zač. Vypadni, nebo tě...“ Už napřahoval ruku, že Ethanovi jednu vrazí.

„Počkej!“ Poojin hlas zněl jinak.

Všechny oči se obrátily k ní. Lehce a elegantně sestoupila z pódia a rukou si půvabně nadnášela dlouhou temně rudou sukni, která jí sahala až na paty. Zdobila ji zlatá třpytivá výšivka a diamantové ozdoby. Zlatý top jí dosahoval kousek nad pupík a odhaloval neuvěřitelně svůdný kousek břicha a zad. Od prstů až k loktům měla hennou namalované složité vzory. Na zápěstí měla rudé a bílé náramky. Dav se rozestoupil a nechal ji projít. Blížila se k němu a odhrnula si závoj. Srdce mu málem vyskočilo z hrudi.

Nebyla to Pooja.

„Miluji tě! Přerušuji obřad!“ Skočila mu do náruče a vyrazila mu dech. Instinktivně ji stiskl v pase a ona se k němu přitiskla. Voněla po vanilce a skořici.



„Co to má sakra...?“ Neměl čas to doříct. Přitiskla mu rty na ústa a z hlavy se mu vytratily veškeré rozumné myšlenky. Stiskl ji v pevném objetí a dav kolem překvapením ztichl.

Polibek skončil stejně nečekaně, jako začal. Až příliš brzy.

„Mlčte. Ani slovo.“ Její tichý hlas mu zněl do ucha. „Jestli jim řeknete, že jste vtrhl na špatnou svatbu, moji bratři z vás vytloučou duši za to, že jste mě políbil. Navrhuji využít momentu překvapení a honem zmizet.“

Měla slabý indický melodický přízvuk. Naprosto neodolatelný a vzrušující. Neochotně se od ní odtrhl a podíval se na její bratry. Jejich vražedné pohledy ho přiměly k akci.

„Všichni z cesty!“ Chňapl ji za ruku. Navzdory stovkám svatebčanů se jim utíkalo až podezřele lehce. Všichni se před nimi rozestupovali, aby mohli ulovit lepší záběry mobilem, a zase se shlukovali a bránili pronásledovatelům v pohybu. Příspěvky na sociálních sítích by byly totiž daleko zajímavější, kdyby se nevěstě podařilo uprchnout.

*A co teprve až přijdou na to, kdo jsem.*

Lehce mu stačila i v botách na vysokém podpatku a v sukni, která nejspíš vážila víc než ona. Jakmile se prodrali davem, chytila ho za paži a Ethan ji nechal, aby ho vedla. Za nimi se ozývaly výkřiky v několika jazycích a Ethan byl rád, že vůbec netuší, co říkají.

Místo aby vběhli do hlavní budovy, odkud k nim mířili čtyři muži v černém, ho nevěsta prudce strhla vlevo. „Je tam relaxační zahrada a z ní vedou vrátka ven. Nikdo tam nehlídá.“ Hnala se s ním ke dřevěným bočním dveřím.

Na dveřích byla pojistka, ale ona ji hbitě odjistila. Jak tohle všechno věděla? Copak ten útěk plánovala? Ethan doufal, že ano. Její bratři už se vzpamatovali z šoku a byli jim těsně v patách.

Proběhli dveřmi a Ethan je zabouchl ve chvíli, kdy

už se u nich objevila čísi ruka. Podle heknutí, které se ozvalo z druhé strany, se mu je zabouchnout podařilo.

Vyběhli na vedlejší ulici a Ethan se rozhlédl, aby zjistil, kde jsou.

„Kde máte zaparkované auto?“ vyhrkla.

„Kousek odtud,“ odpověděl a vedl ji ulicí.

Nechal auto na zákazu stání nedaleko hotelu. Uviděl na předním skle papír od policie. Nechal ho být, obešel vůz na stranu spolujezdce a dotknul se kliky. Tesla roadster načetl jeho otisky a odemkl se. Otevřel dveře a nevěsta se půvabně vsunula do měkkého sedadla. Už startoval, když na skle na straně pasažéra přistála čísi ruka. Otočil se a uviděl u auta bratra číslo jedna i dvě. Dupl na plyn.

„Musíme se dostat z Las Vegas,“ vyhrkla zoufale nevěsta.

Asi po míli agresivní jízdy zajel do podzemního parkoviště a zastavil. Otočil se k ní.

Její nádherné tmavé oči na něho hleděly s takovým nelíčeným vzrušením, že se mu myšlenky najednou vypařily z hlavy.

„Nepojedeme nikam, dokud mi nepovíte, kdo jste.“

Napřáhla k němu ruku. „Divya Singhová. Opravdu mě moc těší. Tak, a teď bychom sebou měli hodit.“

Zavrtěl hlavou. „Vy byste sebou měla hodit. Já ještě potřebuju překazit jednu svatbu. Tentokrát tu správnou.“

## DRUHÁ KAPITOLA

Divya odolala pokušení na muže za volantem začít ječet. Sice k ní žádnou povinnost neměl, ale potřebovala, aby jí pomohl uniknout rodině. „Co kdybych vám pomohla najít tu správnou svatbu? Hádám, že ta nevěsta je Indka. Když půjdu s vámi, dostanete se snadněji dovnitř.“ Poslední místo, kde ji bratři budou hledat, je jiná svatba. Nemohli vůbec tušit, že muže sedícího vedle ní vůbec nezná. A ona potřebovala, aby jí pomohl dostat se do New Yorku. Když už provedla takovou nemyslitelnou věc, byla to její jediná šance, jak udělat, co musí.

Přimhouřil oči. Divya se snažila nevšímat, jak jsou průzračně modré, a nevnímat zvláštní mrazení při pohledu na drobné vrásky v koutcích jeho úst. Nebyl vůbec její typ. Bylo ale těžké neprohližet si jeho pískově světlé vlasy, vrhající odlesky v paprscích slunce, proudících dovnitř okny, nebo vystouplé lícní kosti, ostrý nos a široká ramena. Připomínal jí atleta a v černém obleku, který vypadal jako šitý na míru, a náramně mu to slušelo.

„Co kdybychom třeba začali tím, jak se jmenujete?“ ozvala se.

Vrhl na ni polovičatý úsměv a srdce se jí splášilo. „Ethan Connors.“

To jméno jí připadalo jaksi známé, ale byla si jistá, že se s ním nikdy v životě nepotkala. *Na toho bych nikdy nezapomněla.* Nasadila svůj nejhezčí úsměv. „Moc mě

těší. Tak, a teď mi povězte něco o té svatbě, o kterou vám jde. Jak se jmenuje nevěsta?“

„Pooja Chaundryová.“

Divya ukázala na jeho telefon.

„Já už jsem se pokoušel vygooglit její jméno s dnešním datem, a zadal jsem všechna klíčová slova, která mě napadla.“

„Najdu ji na sociálních sítích.“

„To už jsem zkusil.“

Divya jen natáhla ruku a zvedla jedno ze svých dokonale tvarovaných obočí. Povzdechl si, párkrát na telefon ťukl a podal jí ho. Na obrazovce byl Poojin facebookový profil. Byla to atraktivní Indka s rovnými černými vlasy, hnědýma očima a ostrým nosem, lícními kostmi, které jí musela každá žena závidět, s pletí barvy bílého písku a plnými ústy. Na fotografii na sobě měla letní šaty a v pozadí bylo slunečnicové pole. Vypadala nádherně. Nebylo divu, že se do ní Ethan tak zamiloval. Divya ucítila zvláštní bodavý pocit. Sama si nemohla stěžovat, protože pokud šlo o vzhled, byla k ní příroda víc než štědrá, tak proč jí krása té ženy vadila?

Podívala se na seznam Poojiných přátel a začala vyhledávat jejich poslední příspěvky. Během pár minut našla, co hledala, a natočila telefon tak, aby na něho Ethan viděl. Na snímku stála rozesmátá Pooja, na sobě měla nádhernou svatební *lehngu* a za sebou veliké logo MGM Grand.

Otočil auto a dupl na plyn. Prohnali se ulicemi Vegas, ovšem provoz na bulváru je brzdil, přestože Ethan přejížděl z jednoho pruhu do druhého. Asi kilometrů vzdálenost jeli přes dvacet minut. Konečně prudce zastavil před hotelem, předal poslíčkovi klíč a stodolarovou bankovku. „Nechejte to auto stát tady připravené a až se vrátím, dám vám teprve skutečné spropitné.“

Zeptali se, kde se svatba koná. Poslíček je poslal do jednoho z velkých tanečních sálů. Spěchali dovnitř,

a jakmile zahlédli nevěstu, chytila Divya Ethana pod paži. Zastavit se jí ho nepodařilo.

„Přišel jste pozdě,“ pronesla možná až příliš nahlas a trochu se přikrčila, když se na ně svatebčané zvědavě otočili. Zarazil se. „Mrzí mě to, Ethane. Vidíte, jak hází rýži za sebe? To se dělá po ukončení obřadu, když se nevěsta loučí se svojí rodinou.“

Divya se zadívala Ethanovi do tváře. Čekala, že se bude tvářit nešťastně, ale on si jen povzdechl. Měla pocit, že to bylo spíš úlevou než zoufalstvím.

„Měl bych si s ní promluvit.“ Řekl to tak, že si Divya nebyla jistá, jestli to není otázka.

„Podle toho, co vím, má Vegas hodně liberální pravidla ohledně rušení sňatků. Pokud to s ní myslíte vážně a chcete si ji vzít, měl byste o ni bojovat.“

Oba si Pooju začali prohlížet. Stejně jako Divya byla ozdobená tradičními červenobílými náramky *choora*, které nosí nevěsty ve svůj svatební den a pak po celý rok po svatbě podle toho, co vyžaduje rodinná tradice. Dávají tak světu na odiv, že se z nich staly novomanželky. Její *lehnga* byla růžová, zdobená drahými kameny a jasně modrou výšivkou. Nádhernou sukni doplňoval top, sahající jí nad pas a odhalující úzký proužek kůže. Ženich jí něco zašeptal do ucha a ona na něho vrhla oslňující úsměv. Pak mu šeptem cosi odpověděla a on se rozesmál, sklonil se a k radosti přihlížejícího davu ji políbil na tvář.

„Nevypadá to, že by chtěla, abych ji zachránil,“ zamumlal Ethan.

Divya mu musela dát za pravdu. Nevěsta vypadala nadšená a šťastná, vůbec se nezdála smutná a zoufalá. Nevypadala ani trochu jako ona sama dnes ráno. Divya pocítila závist. Vdát se nechtěla, ale pokud by musela, toužila být tak šťastná jako Pooja se svým ženichem.

Ethan na Pooju upřeně hleděl a Divya si uvědomila, že se na ně lidé začínají zvědavě dívat. Poojin pohled

sklouzl jejich směrem. Divya od Ethana udělala krok stranou.

Pooja vytřeštila oči. Cosi zašeptala ženichovi a vyrazila k nim. Sledovalo ji dvě stě párů zvědavých očí. „Co tu děláš?“ vyhrkla tiše, jakmile byla dostatečně blízko. Pohledem sklouzla k Divye a pak zpět k Ethanovi. Stál a nic neříkal.

Divya přistoupila k Pooje a objala ji. „Hledal tě na mojí svatbě a překazil ji,“ zašeptala. Pak pronesla hlasitě: „Přišli jsme ti poblahopřát, i když dnes se vdávám i já.“

Pooje to okamžitě došlo. Otočila se. „Potřebuju si jen promluvit s kamarádkou, hned jsem zpátky.“

Přistoupila k nim starší dáma. „Ale pospěš si, Poojo, auto už čeká.“

Pooja šla první a Divya uchopila Ethana za ruku. Zamračil se, a tak se k němu naklonila, stoupla si na špičky a zašeptala: „Už je z ní vdaná žena. Je důležité dělat správný dojem.“

Nic na to neřekl, jen sevřel rty. Pooja je provedla několika dveřmi do místnosti, kde se připravovalo občerstvení. Přišel k nim číšník. „Dejte nám minutku, prosím,“ požádala ho Pooja.

„Já počkám venku,“ vyhrkla Divya, ale Pooja zavrtěla hlavou. „Potřebuju, abys tu zůstala taky.“

Ethan zavrtěl hlavou. „Přišel jsem, abych tě zachránil před svatbou, a ty myslíš jen na to, jak to bude vypadat.“

Pooja ho sjela zlostným pohledem. „Jak se opovažuješ sem vtrhnout a všechno mi pokazit? Chodili jsme spolu, Ethane, a tys mě nechal odejít. Kdybych tě tu chtěla, poslala bych ti pozvánku. Děláš pořád to samé, jdeš si za svým, aniž bys přemýšlel, co to udělá s lidmi kolem.“

„Když jsi mě tu nechtěla, proč jsi mi poslala mail a napsala mi, žeš mě milovala a že by sis mě bývala vzala?“

Povzdechla si. „Použila jsem minulý čas, Ethane.“

Poslala jsem ti ten mail, abych to mezi námi uzavřela. Bylo to rozloučení, ne pozvánka.“ Přistoupila k němu a položila mu dlaň na paži. „Když jsme se viděli naposledy, pověděla jsem ti pár dost tvrdých věcí. Nechtěla jsem začínat novou etapu života a neuzavřít, co jsme spolu prožili. Chtěla jsem, abys věděl, kolik jsi pro mě znamenal.“

Ethan mlčky stál a Divya měla co dělat, aby ho nezačala hájit. Zadívala se na něho. Sice hleděl na Pooju, ale myšlenkami se zdál být na hony daleko.

Nakonec se zeptal: „Chceš za toho chlapa zůstat prodaná?“

Poojin pohled zjhl. „Ano,“ odpověděla. „Sňatek mi sice smluvili rodiče, ale my jsme se do sebe s Anilem zamilovali.“

„Nějak rychle,“ pronesl skepticky.

„Já vím, že si myslíš, že smluvené sňatky jsou vynucené, ale vždycky tomu tak není. Byla jsem připravená se usadit a on taky. Naše rodiny spolu dobře vycházejí. Nemuseli jsme nic řešit, jen jsme se soustředili na to, jestli chceme žít spolu. Když je člověk připravený, zamíluje se rychle.“

Pooja vrhla neklidný pohled na dveře. „Je mi líto, Ethane. Bylo nám spolu dobře, ale oba dobře víme, že sis mě nikdy vzít nechtěl.“

Vtiskla mu cudný polibek na tvář. „Už musím jít. A snaž se nešlapat si zbytečně po štěstí.“

Odešla a Ethan zůstal strnule stát.

Divya se dotkla jeho ruky. „Jste v pohodě?“

Pokrčil rameny. „Tak to by bylo. Kam vás mám zavést?“

Divya na něho zůstala nevěřičně zírat. *Jak může být v takovém klidu, když si žena, kterou miluje, právě vzala jiného?* Divya měla chuť ho zahrnout milionem dotazů, ale vycítila, že se mu o tom teď nechce mluvit. Třeba mu bylo trapné.

„Tak co dál?“ zeptal se.

Divya zaváhala. *Opravdu si na to troufnu?* Když už došla takhle daleko, měla by do toho jít.

„Někam bych se potřebovala dostat, jenže...“ Jakmile to dořekla, padla na ni tíha jejích činů. Celé týdny s tím rozhodnutím bojovala, už od chvíle, kdy jí rodiče oznámili, že ji provdají za Viveka. Bránila se a vyhrožovala a plánovala útěk, ale nakonec jí chyběla odvaha se jim postavit. Všechno jí došlo s plnou silou až ve chvíli, kdy seděla vedle Viveka u svatebního ohně. Uvědomila si, že už nikdy nebude mít šanci se skutečně zamilovat ani řídit svůj vlastní život. A už vůbec nikdy nebude dělat to, o čem vždycky snila. Příliš nábožensky založená nebyla, ale v té chvíli se modlila, aby se stal zázrak a mohla tomu uniknout. A pak se objevil Ethan.

„Nemám u sebe žádné peníze.“

„Máte na sobě tolik šperků, že byste si za ně mohla koupit barák.“

Divya si sáhla na diamantový náhrdelník kolem krku. „Tohle patří mé matce. Rodinné šperky se neprodávají.“

Ethan se ušklíbl. „Mluvíte jako někdo, kdo pochází z bohaté rodiny.“

Divya se naježila. „Vy taky nevypadáte zrovna jako nějaký chudák. Chudí lidé nejezdí Teslou.“

„Já si své peníze poctivě vydělávám,“ odtušil Ethan suše.

„No, já pracuju taky, a kdybych mohla, klidně bych ze svého výtědku žila,“ odsekla, ale jeho slova ji zasáhla. V životě jí nic nechybělo. Sice si uvědomovala, jaké měla v životě štěstí, ovšem na druhou stranu netušila, jestli by bez rodinného majetku vůbec něco dokázala.

Nadechla se. „Nemůžeme si dovolit ztrácet čas. Musím se na pár dní někde ztratit. Nechci se setkat s rodinou, dokud na mě budou tak naštvaní a dokud bude šance, že by mohli s tou svatbou pokračovat. Mám zabalenu tašku s nejnnutnějšími věcmi. Mohla bych zavolat sestře. Třeba by mi ji mohla někam dopravit.“ Už když